

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **R. K.**, zastoupeného Mgr. Evou Barákovou Karasovou, advokátkou se sídlem Ryšánkova 8, Brno, proti žalovanému: **Janáčkova akademie múzických umění v Brně**, Beethovenova 650/2, Brno, proti rozhodnutí rektora žalovaného ze dne 8. 2. 2008, čj. R-ŽPř-1/2008-34, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2010, čj. 30 Ca 73/2008 - 62, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rektor Janáčkovy akademie múzických umění v Brně rozhodnutím ze dne 8. 2. 2008, čj. R-ŽPř-1/2008-34, zamítl jako nedůvodnou žádost žalobce o přezkum a potvrdil rozhodnutí děkana Divadelní fakulty Janáčkovy akademie múzických umění ze dne 13. 12. 2007, čj. R-DPř-3/2007-11, kterým byla žalobci uložena sankce vyloučení ze studia za spáchání disciplinárního přestupku podle § 64 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Žalobce se přestupku dopustil tím, že mezi půl druhou a druhou hodinou ranní dne 13. 11. 2007 pomaloval zdi v 7. nadzemním podlaží kolejí Astorka na Novobranské 3, Brno kresbou postavy s komiksovou bublinou „Žide! Zmiz! Smrdíš.“, kresbou hákového kříže, kresbou postavy ukřižované na kříži s nápisem INRI, antropomorfním naivistickým ztvárněním zevního ženského genitálu, u kterého je v komiksově bublině uveden text „Kvapil? Vyhazov? Já ho mám ráda.“, vedle nějž bylo naivisticky ztvárněno scrotum a penis, u kterého byl v komiksově bublině uveden text „Já ne“, kresbou hákového kříže s nápisem „Tom“, kresbou hákového kříže s nápisem „Viki“ a kresbou hákové kříže.

Krajský soud v Brně rozhodnutí rektora Janáčkovy akademie múzických umění i děkana Divadelní akademie Janáčkovy akademie múzických umění rozsudkem ze dne 18. 1. 2010, čj. 30 Ca 73/2008 - 62, zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně k návrhu žalobce nepřiznal žalobě odkladný účinek, a to z důvodu, že nemožnost dokončení studia nepředstavuje podle soudu nenahraditelnou újmu. Pokud by bylo napadené rozhodnutí na základě žaloby zrušeno, žalobce by mohl studium dokončit, čímž by byla tato újma odčiněna. Svá tvrzení o osobním a profesním poznamenání a o zmínkách v denním tisku pak žalobce dle krajského soudu nedoložil žádnými důkazy, ze kterých by bylo možno tuto újmu, její rozsah a nenahraditelnost dovodit.

Proti rozhodnutí krajského soudu brojil žalovaný kasační stížností, v níž taktéž navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek, a to z týchž důvodů, pro které krajský soud nepřiznal odkladný účinek žalobě a které stěžovatel podrobně uvedl

ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. S ohledem na to, že důvody obsažené v uvedeném vyjádření a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2008, čj. 30 Ca 73/2008 - 35 se nezměnily, stěžovatel odkázal na uvedené dokumenty.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby kasační soud návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl, jelikož v něm nejsou řádně uvedeny důvody, pro které by mu mělo být vyhověno. Pouhý odkaz na podání učiněné v předchozím řízení není relevantním zdůvodněním. Stěžovatel měl možnost postupovat jiným způsobem, aby žalobci zabránil pokračování ve studiu. Žalobce byl v předchozím řízení úspěšný především pro závažné chyby stěžovatele v předchozích jím vydaných rozhodnutích. Při předpokládaném vývoji celé věci by stěžovatel mohl udržovat žalobce mimo studium prakticky donekonečna. Žalobce již byl *de facto* potrestán dvěma a půl roky přerušení studia, byl vyloučen prakticky před absolvováním a přichází o možnost uplatnit profesně vysokoškolské vzdělání, což vede v konečném důsledku i k finančním ztrátám.

Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. S odkazem na § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele (zde žalovaného) nenahraditelnou újmu, a to současně za podmínky, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním naplněním tří výše vymezených objektivních podmínek uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Důkazní břemeno stran prokázání hrozby nenahraditelné újmy, tj. negativních právních důsledků rozhodnutí krajského soudu, nese navrhovatel. Správní soud nemá povinnost zjišťovat či dokazovat hrozící nenahraditelnou újmu z úřední povinnosti. Stěžovatel přitom musí hrozbu nenahraditelné újmy tvrdit dostatečně podrobně a určitě, přičemž svá tvrzení musí i náležitě doložit.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 - 49, www.nssoud.cz, uvedl, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou pro všechny stěžovatele (žalobce, osobu zúčastněnou na řízení, žalovaného) stanoveny shodně, avšak budou zjevně opřeny o jiné skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu, a to podle toho, která z procesních stran je uplatní. S ohledem na postavení žalovaného v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.

Jak již bylo uvedeno výše, stěžovatel musí ve svém návrhu nejenom tvrdit, ale i důkazně podložit, že mu nepřiznáním odkladného účinku hrozí nenahraditelná újma. Tak se ovšem v dané věci nestalo. Z toho, že se stěžovatel vyjadřoval k otázce tvrzeného vzniku nenahraditelné újmy žalobci v řízení o přiznání odkladného účinku žaloby, nelze analogicky dovodit povinnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného. Tuto důvodnost nelze rovněž vyvodit ani z toho, že žalobě nebyl přiznán odkladný účinek, jelikož zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby nelze chápat jako procesní úspěch žalovaného. Jednotlivé důvody, pro které žalovaný navrhoval nepřiznání odkladného účinku žaloby k návrhu žalobce, nelze

vztáhnout ke vzniku nenahraditelné újmy v jeho vlastním případě. Žádost o odkladný účinek musí být vždy individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy vztahujícími se přímo k navrhovateli, nikoliv ke druhé straně v řízení. Z návrhu žalovaného obsaženého v kasační stížnosti a nadto ani z jeho vyjádření k přiznání odkladného účinku žaloby neplyne, v čem pro něj spočívá onen výjimečný a závažný stav, který by nebylo možné nikterak odčinit.

Stěžovatel tedy neunesl své důkazní břemeno ohledně hrozící nenahraditelné újmy, a proto Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti do doby rozhodnutí o ní nepřiznal. Vzhledem k tomu, že tento soud neshledal v posuzované věci hrozbu nenahraditelné újmy pro žalovaného, nebylo již nutné posuzovat jeho žádost z hlediska zbývajících dvou podmínek stanovených § 73 odst. 2 s.ř.s. Nejvyšší správní soud dále připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. června 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu